

ENTREVISTA

JOSEP PUJADAS:

"Granollers estarà a l'alçada de les circumstàncies"

El passat dia 30 de novembre amb motiu de la presentació del llibre «Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura», d'Enric García-Pey, Josep Pujadas, alcalde de Granollers, va tenir l'oportunitat de sortir-se de la seriositat dels parlaments oficials per introduir alguns elements esportius, al comentar aspectes de les seves aficions compartides en el futbol

amb el mateix Enric i el presentador de l'acte, Joan Garriga.

Va ser l'Escola Pia on Josep Pujadas va començar a practicar amb asiduitat la pràctica del futbol per formar part més tard de l'equip Sant Josep, amb el qual va tenir l'oportunitat de saber el que és jugar una final. Després va formar part del planter del E.C. Granollers i va passar als juvenils d'aquesta entitat. La seva posició en el camp era la d'interior i, segons ell, «era un jugador que destacava més per la tècnica que per la força». Entre les seves responsabilitats com a jugador tenia les d'ordenar el joc i marcar gols. Al jugar en una posició avançada sap també el que és ser el màxim golejador. Abandonada la pràctica del futbol, ara rememora aquells temps tot practicant el futbol-sala. Com a espectador és un gran aficionat d'handbol i un dels jugadors que més li agrada és en Marín. En Pujadas és un entusiasta del Barça, sense que això signifiqui que no se'n alegra dels triomfs de l'Espanyol. En aquestes preferències el C.E. Granollers li té robat el cor per ser l'equip de casa. Pel que fa al bàsquet sent admiració per equips com l'IFA Granollers, el Barça i el Joventut. Els seus jugadors preferits són Epi, Creus i Villacampa. Notes aquestes que serveixen de preludi per una entrevista en la que l'esport, el de la ciutat de Granollers, ara Subseu Olímpica d'Handbol, és el principal protagonista.

Com valora Josep Pujadas-espectador el moment esportiu de Granollers?

La presència d'importants clubs, com són el C.B. Granollers i el B.M. Granollers en les categories màximes de bàsquet i handbol, donen idea del que l'esport és a Granollers, però a més a més també comptem amb altres esports, com és el futbol, que té amb un gran nombre de seguidors i de practicants. Aquest repàs ens faria anar a altres esports com són el bàdminton, la natació, el taekwondo i un llarg etcètera, i en tots ells crec que trobaríem aspectes a destacar. Ja sé que pot resultar un tòpic però crec que Granollers és un exemple de ciutat en la que l'esport destaca considerablement.

Per què creu vostè que succeeix?

És el resultat d'un bon treball de formació de jugadors portat a terme per professionals i gent que es desviu per amor a l'esport, i el resultat també d'una política municipal de facilitar la pràctica d'esports en entitats i en escoles. Vist des de Granollers, aquest aspecte pot considerar-se no excepcional, però si el compa-

rem amb el moment esportiu d'altres ciutats de semblants característiques o majors crec que aleshores sí cal parlar d'un fet excepcional.

Durant els darrers mesos entitats esportives com el B.M. Granollers i el C.B. Granollers han passat per situacions difícils, com ha viscut vostè aquests moments?

Amb preocupació i desitjos portats a terme de poder col·laborar en allò que se m'ha demanat en qüestions concretes. De totes maneres, estic convençut que ambdós clubs, per la política de formació de jugadors que porten a terme, podran ensortir-se d'aquesta situació. En el cas de l'Handbol, tot i els inconvenients, sóc dels que opina que estan fent un campionat per treure's el barret i el mateix podríem dir del bàsquet que lluita setmana darrera setmana per trobar el seu lloc. Les dificultats han estat importants, però el pitjor moment crec que ja ha passat.

A la seva agenda particular, des de fa mesos, hi ha anotacions del gran nombre de comitatives de caràcter esportiu olímpic que han visitat la que serà la gran obra de la ciutat, el Palau Olímpic, que es farà amb motiu de les Olimpíades, què passa pel seu cap i el seu cor quan com anfitrió ensenya als notables visitants aquesta obra?

Em sento, per què no dir-ho, com un nen amb sabates noves que sent a més, un orgull extraordinari. Una cosa és estar orgullós de poder ser seu d'una Olimpíada però altra molt diferent és veure com un projecte que tindrà una importància cabdal per la ciutat va prenent forma i com tot va sortint segons el previst. Això, per un alcalde, és un motiu d'orgull i un motiu de satisfacció. I no pel fet que sigui una satisfacció personal, no, sino per les indicacions que ens fan aquells que tenen la gran responsabilitat de procurar per tots els aspectes que configuren aquest entrellat de l'aventura olímpica.

Amb motiu de la visita que va fer Pasqual Maragall a la nostra ciutat per la constitució del Comité de la Subseu, em sembla recordar que vostè indicava que el que li preocupava era, no la construcció del palau, sino la seva utilitat pel "dia després", oi?

És evident. Els que l'hem vist créixer dia a dia volem que aquest nou Palau sigui aviat "testat" pels conjunts de la nostra ciutat